

Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2016-407 (prof.mr. M.L. Hendrikse, voorzitter en mr. F.M.M.L. Fleskens, secretaris)

Klacht ontvangen op : 7 juli 2015
Ingediend door : Consument
Tegen : DAS Nederlandse Rechtsbijstandverzekeringmaatschappij N.V., gevestigd te Amsterdam,
verder te noemen Verzekeraar
Datum uitspraak : 5 september 2016
Aard uitspraak : Niet-bindend advies

Samenvatting

Rechtsbijstandverzekering. Consument heeft een beroep op zijn rechtsbijstandverzekering gedaan inzake een geschil met zijn werkgever. Verzekeraar heeft het kostenmaximum voor externe kosten beschikbaar gesteld voor het geschil met de werkgever. Consument verzoekt Verzekeraar om opnieuw een kostenmaximum beschikbaar te stellen voor een geschil met zijn werkgever. De Commissie is van oordeel dat er sprake is van een samenhangend geheel van geschillen die voortvloeien uit een gebeurtenis. Van een nieuwe gebeurtenis zoals Consument stelt, is derhalve geen sprake. De vordering is afgewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:

- Het door Consument digitaal ingediende klachtformulier met bijlagen;
- Het verweerschrift van Verzekeraar d.d. 9 september 2015;
- De repliek van Consument d.d. 30 september 2015;
- De dupliek van Verzekeraar d.d. 9 oktober 2015;
- De verklaring van Consument met diens keuze voor niet-bindend advies.

De Commissie stelt vast dat Consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. De uitspraak is daardoor niet-bindend.

De Commissie stelt vast dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak kan daarom op grond van de stukken worden beslist.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

- 2.1 Consument heeft bij Verzekeraar een rechtsbijstandverzekering gesloten. In de Algemene voorwaarden (07/2011) en de Bijzondere polisvoorwaarden (05/06) van de rechtsbijstandverzekering is – voor zover hier van belang – het volgende bepaald:

Algemeen deel

Artikel 3

Het verzekerde risico en de gebeurtenis

3.1 Verzekerd is het risico dat een verzekerde in een geschil moet voorzien in een eigen behoefte aan rechtsbijstand ten gevolge van een gebeurtenis, mits voldaan wordt aan beide onderstaande voorwaarden;

a. de gebeurtenis, het geschil en de daaruit voortvloeiende behoefte aan rechtsbijstand doen zich voor gedurende de looptijd van de verzekeringsdekking;

b. [...]

3.2 Onder gebeurtenis wordt verstaan het voorval dat of de feitelijke ontwikkeling die redelijkerwijs moet worden beschouwd als de oorzaak van het geschil. In geval van het verhaal van schade is het schadeveroorzakende voorval de gebeurtenis. Een gebeurtenis waarvan de verzekerde niet op de hoogte was en ook niet op de hoogte behoefde te zijn, kan niet worden aangemerkt als oorzaak van het geschil. Bij twijfel is het aan de verzekerde dit aan te tonen.

3.3 Een samenhangend geheel van geschillen die voortvloeien uit een gebeurtenis wordt beschouwd als één geschil.

Bijzonder deel

Artikel 5

De verlening van rechtsbijstand

DAS verleent rechtsbijstand aan de verzekerde overeenkomstig de Algemene Voorwaarden en de hierna volgende bepalingen:

a. [...]

b. DAS vergoedt de uit rechtsbijstand voortvloeiende externe kosten tot ten hoogste

€ 12.500,- per geschil. Dit kostenmaximum geldt niet voor:

- verhaal van schade die in het verkeer is ontstaan;

- een strafzaak.

[...]

2.2 Op 5 september 2013 heeft Consument gehoord dat zijn werkgever van plan was zijn uurloon en zijn arbeidsduur te verlagen. Diezelfde dag heeft hij zich ziek gemeld.

2.3 Op 10 september 2013 heeft de werkgever een e-mail aan Consument gestuurd. Daarbij heeft de werkgever het volgende medegedeeld:

[...] Nogmaals, een voortzetting van het dienstverband is niet meer haalbaar, maar niettemin wil ik op een nette wijze afscheid nemen, zo mogelijk via het opstellen van een vaststellingsovereenkomst. [...]

- 2.4 Consument bleef ziek gemeld en zijn werkgever heeft de bedrijfsarts ingeschakeld om Consument te onderzoeken.
- 2.5 Consument heeft een advocaat (verder advocaat X) ingeschakeld en op 20 september 2013 heeft Consument Verzekeraar verzocht om vergoeding van de gemaakte en nog te maken advocaatkosten in het conflict met zijn werkgever onder zijn rechtsbijstandverzekering. Verzekeraar heeft de vergoeding van de advocaatkosten afgewezen en heeft Consument zelf bijgestaan in het conflict met zijn werkgever.
- 2.6 Op 14 en op 30 oktober 2013 heeft de bedrijfsarts een oordeel over de arbeidsongeschiktheid van Consument geschreven nadat hij Consument had onderzocht. In het oordeel van 30 oktober 2013 heeft de bedrijfsarts geschreven dat hij Consument situationeel arbeidsongeschikt achtte en dat er eventueel mediation ingezet zou moeten worden. Consument gaf bij de bedrijfsarts aan dat hij niet in staat was om met zijn werkgever te spreken. De bedrijfsarts heeft hierna zijn oordeel gewijzigd door het woord “eventueel” weg te halen en toe te voegen dat het conflict een hoofdrol speelde en uit de wereld moest.
- 2.7 Op 12 november 2013 heeft de werkgever aan Consument meegedeeld dat hij de loondoorbetaling per die dag zou schorsen, omdat Consument niet meewerkte aan de mediation. Daarbij heeft de werkgever het volgende medegedeeld:
- [...] Indien je [...] blijft weigeren om het mediationtraject in te gaan, dan kan ik dat niet anders zien dan het hardnekkig weigeren om je reïntegratieverplichtingen na te komen en zal dit voor mij aanleiding zijn om de nodige rechtsmaatregelen te treffen. Ik vind je huidige opstelling in ieder geval zodanig dat ik besloten heb om gebruik te maken van de bij wet geboden mogelijkheid om de loondoorbetaling met ingang van 1 november 2013 te schorsen [...]*
- 2.8 Op 28 januari 2014 heeft de werkgever te kennen gegeven de arbeidsovereenkomst door middel van een vaststellingsovereenkomst te willen beëindigen. Consument heeft het voorstel afgewezen en heeft voorgesteld om aan de mediation te beginnen.
- 2.9 De werkgever heeft het voorstel van Consument afgewezen, omdat hij het voor mediation inmiddels te laat vond. Daarnaast heeft de werkgever aan Consument laten weten een ontbindingsverzoek te zullen indienen.
- 2.10 Consument heeft aan Verzekeraar meegedeeld dat hij zich in de ontbindingsprocedure wilde laten bijstaan door advocaat X. Verzekeraar heeft aan de wens van Consument meegewerkt en heeft aan Consument laten weten dat hij de redelijke en noodzakelijke kosten van rechtsbijstand zou betalen tot ten hoogste het kostenmaximum van € 12.500,-.

- 2.11 Bij beschikking van 4 april 2014 heeft de kantonrechter de arbeidsovereenkomst ontbonden met ingangsdatum 15 april 2014 waarbij aan Consument een vergoeding van € 11.000,- is toegekend.
- 2.12 Na de ontbinding van de arbeidsovereenkomst heeft Consument een loonvordering tegen zijn werkgever ingesteld vanwege het niet ontvangen loon van 12 november 2013 tot 15 april 2014. Consument heeft zich in deze gerechtelijke procedure wederom laten bijstaan door advocaat X.
- 2.13 Na overleg over zijn tarief heeft Verzekeraar aan advocaat X opdracht verstrekt bij brief d.d. 26 juni 2014. Verzekeraar heeft een kopie van de brief naar Consument gestuurd. In de opdrachtbrief stond het volgende vermeld:
- [...]*
Alle afschriften van alle relevante stukken uit ons dossier zijn u reeds toegezonden. Uit de stukken blijkt dat er een discussie is ontstaan ten aanzien van de vraag of verzekerde wel of niet arbeidsongeschikt is. Dit heeft geleid tot een opschorting van het salaris, alsmede het indienen van een ontbindingsverzoek door werkgever.
- [...]*
In dit dossier is een kostenmaximum van €12.500,- van toepassing. Dit houdt in dat het totaal van alle externe kosten zoals uw honorarium, expertisekosten, griffierechten, proceskosten etc. tot maximaal deze limiet zullen worden vergoed.
- [...]*
- 2.14 De loonvordering is door de rechter toegewezen bij vonnis van 1 april 2015. Hiertegen heeft de werkgever hoger beroep ingesteld.
- 2.15 Advocaat X heeft aan Verzekeraar toestemming gevraagd om Consument bij te staan in de hoger beroepsprocedure. Waarna Verzekeraar akkoord heeft gegeven voor het resterende bedrag van € 1.746,70 op 8 april 2015.
- 2.16 Verzekeraar heeft Consument bij brief d.d. 20 mei 2015 laten weten dat er in het dossier één kostenmaximum gold en dat er nog € 1.746,70 resteerde om de externe kosten in het hoger beroepsprocedure te vergoeden.
- 2.17 Op 8 september 2015 is het overgebleven bedrag voor externe kosten verder geslonken tot een bedrag van € 1.035,70.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert dat er een kostenmaximum van €12.500,- wordt vrijgemaakt voor de loonvorderingsprocedure.

Grondslagen en argumenten daarvoor

- 3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. Verzekeraar is toerekenbaar tekortgeschoten in de nakoming van zijn verbintenissen uit de rechtsbijstandverzekering. Consument voert hiertoe de volgende argumenten aan.
- Consument is verwickeld in twee verschillende procedures of geschillen en deze geschillen vloeien voort uit twee verschillende gebeurtenissen. Inzake de ontbinding van de arbeidsovereenkomst betreft de gebeurtenis een verstoorde arbeidsverhouding oftewel de onderlinge verhoudingen. Inzake de loonvordering is het geen verstoorde arbeidsverhouding maar heeft het geschil betrekking op het niet meewerken van Consument aan mediation. Het geschil over de loonvordering is ontstaan uit ziekte en beperkingen die voortvloeiden uit de onderlinge verhoudingen en het loon waarop Consument recht had. De gebeurtenissen hebben op verschillende momenten plaatsgevonden.
 - Verzekeraar heeft Consument niet geïnformeerd dat hij beide gerechtelijke procedures tot dezelfde gebeurtenis rekende.
 - Er loopt nu nog een procedure bij het hof. Consument moet zich laten bijstaan door een advocaat maar hij moet hier nu zelf voor betalen omdat Verzekeraar geen advocaten meer in dienst heeft. Vroeger had Verzekeraar advocaten in dienst. Omdat Verzekeraar de verzekeringsvoorwaarden heeft gewijzigd kan Consument geen advocaat meer krijgen die in dienst is van Verzekeraar als het budget voor externe kosten opgemaakt is en moet hij zelf de kosten voor een advocaat betalen.

Verweer Verzekeraar

3.3 Verzekeraar heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

4.1 De vraag waarvoor de Commissie zich gesteld ziet, is of Verzekeraar jegens Consument toerekenbaar tekort is geschoten in zijn verplichtingen uit hoofde van de rechtsbijstandverzekering door de ontbindingsprocedure en de loonvorderingsprocedure als het gevolg van één geschil te beschouwen en daarop dientengevolge één kostenmaximum van toepassing te achten. De Commissie merkt daarbij op dat indien de ontbindings- en de loonvorderingsprocedure zouden voortvloeien uit twee geschillen waarvoor twee aparte kostenmaxima gelden, het kostenmaximum van de loonvorderingsprocedure al een deel verbruikt is in eerste aanleg.

De Commissie zal nu de vraag bespreken of de ontbindingsprocedure en de loonvorderingsprocedure een samenhangend geheel van geschillen zijn die voortvloeien uit één gebeurtenis of dat er sprake is van twee aparte geschillen.

- 4.2 Onder gebeurtenis wordt volgens de verzekeringsvoorwaarden verstaan het voorval of de feitelijke ontwikkeling die redelijkerwijs moet worden beschouwd als de oorzaak van het geschil.
- Consument heeft zich op 5 september 2013 ziek gemeld wegens – blijkens het oordeel van de bedrijfsarts – een conflict met zijn werkgever. De Commissie stelt vast dat het conflict tussen Consument en zijn werkgever verband houdt met het voornemen van werkgever tot verlaging van het uurloon en de arbeidsduur. Consument heeft zich hierna bij Verzekeraar gemeld. Het dienstverband bleef in stand ondanks de eerdere mededeling van werkgever. Het conflict waardoor Consument zich had ziek gemeld zou volgens de bedrijfsarts moeten worden opgelost door mediation. Het is evenwel niet tot mediation gekomen en het conflict is niet opgelost. Uit de e-mail van 12 november 2013 van werkgever aan Consument blijkt, dat de weigering van Consument om het mediationtraject in te gaan voor de werkgever de aanleiding is geweest om de “nodige rechtsmaatregelen” te treffen én de loondoorbetaling te schorsen. Deze “nodige rechtsmaatregelen” hebben blijkens de mededeling van werkgever aan Consument van 10 februari 2014 geresulteerd in een verzoek tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst. Het conflict tussen Consument en zijn werkgever is de gebeurtenis die redelijkerwijs moet worden beschouwd als de oorzaak van het geschil uitmondend in de ontbindingsprocedure en van het geschil uitmondend in de loonvorderingsprocedure. Naar het oordeel van de Commissie is hiermee sprake van een samenhangend geheel van geschillen die voortvloeien uit één gebeurtenis, zodat Verzekeraar volgens de verzekeringsvoorwaarden slechts eenmaal verplicht is het maximum van €12.500,- voor externe kosten beschikbaar te stellen. Dit onderdeel van de klacht kan dan ook niet tot het oordeel leiden dat Verzekeraar toerekenbaar tekort is geschoten.
- 4.5 Vervolgens stelt Consument dat Verzekeraar hem niet heeft laten weten dat de procedure over de loonvordering niet als een afzonderlijke gebeurtenis werd gezien. Verzekeraar heeft het argument van Consument voldoende gemotiveerd weersproken. In de opdrachtbrief d.d. 26 juni 2014 aan advocaat X, waar Consument een kopie van heeft ontvangen, stond dat het geschil had geleid tot een opschorting van het salaris en tot een ontbindingsverzoek door zijn werkgever en dat er een kostenmaximum van €12.500,- van toepassing was. In de opdrachtbrief had Verzekeraar voldoende duidelijk gemaakt dat slechts eenmaal het maximum van €12.500,- voor externe kosten vergoed zou worden voor de loonvorderingsprocedure en de ontbindingsprocedure tezamen. Daarnaast heeft Verzekeraar Consument geïnformeerd dat het kostenmaximum bijna op was nadat advocaat X Verzekeraar had gevraagd hoeveel geld er nog resteerde voor het hoger beroep in de loonvorderingsprocedure. Uit dit laatste bericht bleek wederom dat slechts eenmaal het kostenmaximum van €12.500,- beschikbaar was gesteld. Deze stelling van Consument moet dan ook worden verworpen.

- 4.6 Consument stelt dat hij op kosten wordt gejaagd omdat zijn budget voor externe kosten (bijna) op is en Verzekeraar geen advocaten meer in dienst heeft zodat hij genoodzaakt is de advocaatkosten in de hoger beroepsprocedure zelf te betalen. Consument heeft uit eigen beweging zijn zaak grotendeels door advocaat X laten behandelen ten laste van het kostenmaximum waardoor het budget voor externe kosten (bijna) op is. Indien Consument in de ontbindingsprocedure of in de loonvorderingsprocedure in eerste aanleg gekozen had voor bijstand door Verzekeraar had Consument meer budget voor externe kosten over gehad in de hoger beroepsprocedure. Het is Consument geweest die voor deze handelwijze heeft gekozen, hij kan dan ook geen verwijt maken jegens Verzekeraar. Daarnaast gaven de verzekeringsvoorwaarden van Verzekeraar toen hij wel nog advocaten in dienst had geen recht op het gebruik van deze advocaten. Dit argument van Consument kan geen stand houden.
- 4.7 Niet is komen vast te staan dat Verzekeraar toerekenbaar tekort is geschoten. De Commissie wijst de vordering van Consument daarom af.

4 Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

De uitspraak heeft de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 46 van het Reglement.